Eén in Christus, verenigd in zending

Dierbare broeders en zusters,

Voor Wereldmissiedag 2026, die het honderdjarig bestaan markeert van een dag die door Pius XI werd ingesteld en die de Kerk bijzonder dierbaar is, heb ik het thema gekozen: “Eén in Christus, verenigd in zending.” In het verlengde van het Jubeljaar wil ik de hele Kerk aanmoedigen om haar missionaire pelgrimage met vreugde en ijver in de heilige Geest voort te zetten. Dat vraagt harten die in Christus verenigd zijn, verzoende gemeenschappen en, bij ieder, de bereidheid om met edelmoedigheid en vertrouwen samen te werken.

Wanneer wij nadenken over één zijn in Christus en verenigd zijn in zending, laten wij ons leiden en bezielen door de goddelijke genade, “om in ons het vuur van onze missionaire roeping te vernieuwen” en samen vooruit te gaan wat betreft onze inzet voor de evangelisatie, in dit “nieuwe missionaire tijdperk” in de geschiedenis van de Kerk.

1. Eén in Christus – Missionaire leerlingen, met Hem en met onze broeders en zusters verenigd
Het mysterie van de eenheid met Christus ligt in het hart van de zending. Vóór zijn lijden bad Jezus tot de Vader: “opdat zij allen één mogen zijn. Zoals U, Vader, in Mij bent en Ik in U, zo mogen ook zij in Ons zijn” (Joh. 17, 21) . Deze woorden openbaren het diepste verlangen van Jezus en tegelijk de identiteit van de Kerk als gemeenschap van zijn leerlingen: een communio die voortkomt uit de Drie-eenheid en door de Drie-eenheid wordt gedragen, ten dienste van de broederlijkheid onder alle mensen en van de harmonie met de hele schepping.

Christen zijn gaat in de eerste plaats niet over praktijken of ideeën; het is een leven in verbondenheid met Christus, waarin wij delen in zijn kinderlijke relatie met de Vader in de Heilige Geest. Het betekent in Christus blijven, zoals ranken aan de wijnstok , ondergedompeld in het leven van de Drie-eenheid. Uit deze eenheid groeit de onderlinge communio onder de gelovigen, en zij is de bron van alle missionaire vruchtbaarheid. Zoals de heilige Johannes Paulus II leerde: “communio is zowel de bron als de vrucht van de zending.”

In dit perspectief bestaat de eerste missionaire verantwoordelijkheid van de Kerk erin de geestelijke en broederlijke eenheid onder haar leden te vernieuwen en te onderhouden. In vele situaties ontmoeten wij conflicten, polarisatie, misverstanden en een gebrek aan wederzijds vertrouwen. Wanneer dit zelfs binnen onze gemeenschappen gebeurt, ondermijnt het ons getuigenis. De evangeliserende zending die Christus aan zijn leerlingen heeft toevertrouwd, vraagt vóór alles harten die verzoend zijn en verlangen naar communio. Daarom is het belangrijk de oecumenische inzet met alle christelijke Kerken te versterken, voortbouwend op de kansen die voortkomen uit de gezamenlijke viering van het 1700-jarig jubileum van het Concilie van Nicea.

Ten slotte vraagt het “één zijn in Christus” dat wij onze blik gericht houden op de Heer, opdat Hij werkelijk het middelpunt is van ons leven en van onze gemeenschappen, het middelpunt van elk woord, elke daad en elke onderlinge relatie. Zo worden wij binnengeleid in het getuigenis van de apostel: “niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij” (Gal. 2, 20) . Door voortdurend te luisteren naar zijn woord en door de genade van de Sacramenten zal het ons mogelijk zijn levende stenen in de Kerk te worden. Vandaag wordt de Kerk geroepen de fundamentele thema’s van het Tweede Vaticaans Concilie en van het daaropvolgende pauselijke leergezag op te nemen, in het bijzonder dat van paus Franciscus. Zoals de heilige Paulus zegt: “wij verkondigen niet onszelf, maar Jezus Christus als Heer” (2 Kor. 4, 5) . Daarom herhaal ik de woorden van de heilige Paulus VI: “Er is geen ware evangelisatie als de naam, de leer, het leven, de beloften, het koninkrijk en het mysterie van Jezus van Nazaret, de Zoon van God, niet worden verkondigd” . Dit proces van authentieke evangelisatie begint in het hart van elke christen en reikt tot heel de mensheid.

Hoe meer wij in Christus verenigd zijn, des te beter zullen wij samen de zending kunnen vervullen die Hij ons toevertrouwt.

2. Verenigd in zending – Opdat de wereld in Christus moge geloven
De eenheid van de leerlingen is geen doel op zich; zij is gericht op de zending. Jezus zegt dit duidelijk:

“opdat de wereld moge geloven dat U Mij gezonden hebt” (Joh. 17, 21) . Door het getuigenis van een verzoende, broederlijke en verenigde gemeenschap krijgt de verkondiging van het Evangelie haar volle overtuigingskracht.

In dit licht is het passend het motto te herinneren van de zalige Paolo Manna: “Alle Kerken verenigd voor de bekering van de hele wereld.” Het drukt kernachtig het ideaal uit dat ten grondslag lag aan de oprichting van de Pauselijke Missie-unie in 1916. Ter gelegenheid van haar 110-jarig bestaan betuig ik mijn dank en mijn zegen voor haar inzet om de missionaire geest van priesters, gewijde personen en leken te bezielen en te vormen, en om de eenheid van alle evangeliserende inspanningen te bevorderen. Geen enkele gedoopte is vrijgesteld van of onverschillig voor de zending: iedereen neemt, ieder volgens zijn roeping en levensstaat, deel aan het grote werk dat Christus aan zijn Kerk heeft toevertrouwd. Zoals paus Franciscus herhaaldelijk heeft benadrukt, is de verkondiging van het Evangelie altijd een harmonische, gemeenschappelijke en synodale daad.

Daarom betekent eenheid in zending het behoeden en voeden van de spiritualiteit van communio en van missionaire samenwerking. Door deze houding dagelijks te cultiveren, leert de goddelijke genade ons geleidelijk onze broeders en zusters te zien met de ogen van het geloof. Wij leren ook met vreugde het goede te herkennen dat de Geest in ieder inspireert, diversiteit te ontvangen als een rijkdom, elkaars lasten te dragen en steeds te zoeken naar de eenheid die van boven komt. Wij delen immers allen in één zending, in “één Heer, één geloof, één doopsel, één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is” (Ef. 4, 5-6) . Deze spiritualiteit is de dagelijkse uitdrukking van missionair leerling-zijn. Zij helpt ons een universele visie op de evangeliserende zending van de Kerk te herwinnen en verdeeldheid of partijschappen onder de volgelingen van de ene Heer te overstijgen – zoals “ik hoor bij Paulus”, “ik bij Apollos.”

Missionaire eenheid mag vanzelfsprekend niet worden opgevat als uniformiteit, maar als de samenkomst van verschillende charisma’s voor hetzelfde doel: de liefde van Christus zichtbaar maken en allen uitnodigen Hem te ontmoeten. Evangelisatie voltrekt zich wanneer lokale gemeenschappen met elkaar samenwerken en wanneer culturele, spirituele en liturgische verschillen volledig en harmonieus tot uitdrukking komen binnen hetzelfde geloof. Ik moedig daarom alle instellingen in de Kerk aan hun besef van kerkelijke missionaire communio te verdiepen en creatieve en concrete vormen van samenwerking voor en in de zending te ontwikkelen.

In dit verband wil ik de Pauselijke Missiegenootschappen danken voor hun dienst aan de missionaire samenwerking, die ik met dankbaarheid heb ervaren tijdens mijn ambt in Peru. Deze Genootschappen – de Voortplanting van het Geloof, de Heilige Kindsheid, Sint-Pieter-Apostel en de Pauselijke Missie-unie – blijven missionair bewustzijn voeden bij gelovigen van alle leeftijden en bevorderen een netwerk van gebed en naastenliefde dat gemeenschappen over de hele wereld met elkaar verbindt. Het is hier passend te vermelden dat de stichteres van de Sociëteit voor de Voortplanting van het Geloof, de zalige Pauline Marie Jaricot, tweehonderd jaar geleden het Levende Rozenkransgebed oprichtte. Ook vandaag brengt dit nog vele gelovigen wereldwijd samen om te bidden voor elke geestelijke en missionaire nood. Eveneens zij eraan herinnerd dat Pius XI, op voorstel van deze Sociëteit, in 1926 Werelddag van de Missie instelde. De jaarlijkse offergaven die op die dag worden ingezameld, worden door de Sociëteit, namens de paus, verdeeld ter ondersteuning van de uiteenlopende noden van de zending van de Kerk. De vier Genootschappen, samen en elk in hun eigenheid, blijven dus een waardevolle rol spelen voor de hele Kerk. Zij zijn een levend teken van eenheid en van kerkelijke missionaire communio. Ik nodig iedereen uit met hen samen te werken in een geest van dankbaarheid.

3. Zending om te beminnen – Het verkondigen, leven en delen van Gods trouwe liefde
Als eenheid de voorwaarde van de zending is, dan is liefde haar wezen. Het Goede Nieuws dat wij naar de wereld gezonden zijn om te verkondigen, is geen abstract ideaal; het is het Evangelie van Gods trouwe liefde, die vlees is geworden in het gelaat en het leven van Jezus Christus.

De zending van de leerlingen en van de Kerk als geheel is het voortzetten van de zending van Christus in de Heilige Geest: een zending die uit liefde geboren wordt, in liefde geleefd wordt en naar liefde leidt. De Heer zelf besluit zijn grote gebed tot de Vader vóór zijn lijden, nadat Hij de eenheid onder

zijn leerlingen heeft afgesmeekt, met de woorden: “opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad in hen moge zijn en Ik in hen” (Joh. 17, 26) . Gedrongen door de liefde van Christus trokken de Apostelen eropuit om voor Christus te evangeliseren. Op dezelfde wijze hebben door de eeuwen heen talloze Christenen – martelaren, belijders en missionarissen – hun leven gegeven om deze goddelijke liefde aan de wereld bekend te maken. Zo zal, geleid door de Heilige Geest, de Geest van de liefde, de evangeliserende zending van de Kerk voortgaan tot het einde der tijden.

Ik wil mijn bijzondere dank uitspreken aan de hedendaagse ad gentes-missionarissen. Zoals de heilige Franciscus Xaverius hebben zij hun vaderland, hun families en elke vorm van zekerheid achtergelaten om het Evangelie te verkondigen en Christus en zijn liefde te brengen naar plaatsen die vaak moeilijk, arm, door conflicten geteisterd of cultureel veraf zijn. Ondanks tegenspoed en menselijke beperkingen blijven zij zich met vreugde geven, omdat zij weten dat Christus zelf en zijn Evangelie de grootste schatten zijn die wij kunnen aanbieden. Door hun volharding tonen zij dat Gods liefde alle grenzen overstijgt. De wereld heeft deze moedige getuigen van Christus nog steeds nodig, en kerkelijke gemeenschappen hebben nieuwe missionaire roepingen nodig. Wij moeten hen nabij dragen en voortdurend tot de Vader voor hen bidden. Moge Hij ons de gave schenken van jongeren en volwassenen die bereid zijn alles achter te laten om Christus te volgen op de weg van de evangelisatie tot aan de uiteinden van de aarde.

Vervuld van bewondering voor mannen en vrouwen missionarissen doe ik een bijzondere oproep aan de hele Kerk om zich bij hen aan te sluiten in de zending van de evangelisatie door het getuigenis van ons leven in Christus, door gebed en door onze bijdragen aan de missies. Zoals de heilige Franciscus van Assisi zei: “De liefde wordt niet bemind,” – wij zien naar hem op een bijzondere wijze in het achthonderdste jaar van zijn heengaan naar de hemel. Laten wij ons laten inspireren door zijn verlangen om te leven in de liefde van de Heer en die door te geven aan wie nabij en veraf zijn, want, zoals hij zei, “deze Liefde die ons zozeer heeft liefgehad, verdient zeer bemind te worden.” Laten wij ons ook laten inspireren door de ijver van de heilige Theresia van het Kind Jezus, die verklaarde dat zij haar zending zelfs na de dood zou voortzetten: “In de hemel zal ik hetzelfde verlangen als nu op aarde: Jezus beminnen en Hem doen beminnen.”

Geïnspireerd door deze getuigenissen verbinden wij ons er allen toe bij te dragen aan de grote zending van de evangelisatie — die altijd een werk van liefde is — ieder volgens zijn eigen roeping en de gaven die hij heeft ontvangen. Uw gebeden en uw concrete steun, vooral op Wereldmissiedag, zullen een grote hulp zijn om het Evangelie van Gods liefde tot allen te brengen, vooral tot de armsten en wie het meest in nood zijn. Elke gave, hoe klein ook, wordt een betekenisvolle daad van missionaire communio. Ik hernieuw mijn oprechte dank “voor alles wat u zult doen om mij te helpen missionarissen over de hele wereld te helpen.” Om de geestelijke communio te bevorderen, geef ik u mijn zegen met dit eenvoudige gebed:

> Heilige Vader, maak ons één in Christus, geworteld in zijn liefde die verenigt en vernieuwt. Moge elk lid van de Kerk verenigd zijn in zending, ontvankelijk voor de heilige Geest, moedig in het getuigenis van het Evangelie, en uw trouwe liefde voor alle schepselen verkondigen en dagelijks gestalte geven.
>
> Zegen alle missionaire mannen en vrouwen, ondersteun hen in hun inzet en waak over hen in hoop.
>
> Maria, Koningin van de Missies, begeleid ons evangelisatiewerk in elke uithoek van de aarde: maak ons tot instrumenten van vrede en geef dat de hele wereld in Christus het licht herkent dat redt. Amen.

Uit het Vaticaan, 25 januari 2026, derde zondag door het jaar, feest van de Bekering van de heilige Paulus

LEO PP. XIV